

Testament de Carnestoltes XXXVI — 2017

Estimats fills... de puta!

Us haig de comunicar
que han trobat, aquest matí,
el nostre rei Carnestoltes
sota el pont del Francolí,

cargolat com una rata
i els pantalons pels garrons,
amb indicis evidents
d'haver-hi deixat els collons.

Però quan han fet l'autòpsia
per saber el motiu final
de la mort del poca-solta
que governa el Carnaval,

han descobert que la causa
d'aquesta mort tan dramàtica
és un "Rita Barberà":
una gran cirrosi hepàtica.

Que deu ser d'allò millor
que se't pari la patata
mentre se't mengen els baixos
i t'acabes el cubata,

caure a terra fulminat
d'un orgasme genital,
sense veure arribar l'hora
del teu ardent funeral.

Bé, doncs, prou d'aquests lirismes,
que aquí estem per donar pas
a fer públic testament
de l'il·lustre cabronàs.

Tarragona, 28 de febrer de 2017

«Jo, Carnestoltes XXXVI,
abans de l'última *farra*,
us deixaré per escrit
el meu llegat de bandararra;

que després perdo l'oremus,
amb tanta festa i orgia

i vaig tot descontrolat,
sigui de nit o de dia.

I la reina Concubina,
la més putona i marrana
—amb aquests dos mamellots
és la meva “Concubana”—,

de tant ballar sense calces
ja té el cony tan encetat
que, per satisfer el virot,
m’he fet tot el que he trobat!

En fi, ara que estic lúcid
impartiré ma justícia,
que a més d'un esquitxarà
i el regarà d'immundícia.

Però enguany, el meu llegat,
se n'anirà amb les comparses:
els culpables de muntatges,
de martingales i farses

públiques i notòries,
fitxaran per les colles
que em surti a mi dels pebrots
mentre m'hi fan pessigolles.

Començo pels tres tenors
d'aquest pacte de govern
que, vistos els resultats,
'niran de cap a l'Infern.

Pep Fèlix i mossèn Prats:
l'Alejandro us l'ha fotut
fins a la soca dels ous,
per la ullera i sense embut.

Us va vendre bé la moto
d'assegurar-se el suport
pels Jocs del Mediterrani
i us va dur a tots dos a l'hort.

El seu salt de trampolí
sí que ha estat de medalla:
se n'ha anat al Parlament
i ha quedat com un canalla.

Que se la fotin tots tres,

de pet a Sant Salvador,
cadascun a una comparsa...
Separats viuran millor.

Amb els "Disc 45",
Prats farà de Concubina,
l'Alejandro, amb la de "Dones"
i el Pep Fèlix, ballarina,

que el fitxin els d'"Aerodance"
i que aprengui a moure el cul,
per quan el jutge d'Inipro
li clavi sencera, *a full!*

No pateixis, Ballesteros,
que en això no aniràs sol:
rodaran uns quants caps més,
per si et serveix de consol.

A Pelegrín i Floría
també els caurà un bon cagarro,
que d'aquesta no les salven
ni les d'"Aquí hi ha marro",

ni els de "Colour Fantasy",
que, amb el súper ratpenat,
s'agafaran la justícia
per la mà... Ja l'han cagat!

Carnaval ple de "Fusión",
lluents, colors i fum...
Però entre cuixa i monyo,
n'hi trobava a faltar un:

Ventafocs del Consistori,
contrincant de la Floría,
la Ferrando sempre intenta
sortir a la foto del dia.

Ja es veu que vol ser alcaldessa...
tranquil·la, ja et falta poc:
l'alcalde caurà aviat
i ja tindràs el teu lloc.

Per tenir alguna màgia,
fes servir la meva barra,
així potser, l'any que ve,
fas de Concubina i *guarra!*

Encara que l'any passat
mon pare, al seu testament,
em deia que el nou Mercat
era una cosa imminent,

la palmo sense estrenar-lo.
Però seré generós
i us diré què fer amb la carpa,
solucions de dos en dos:

Diu que han de buidar un Museu
que se'ls està quedant mort
i volen dur les estàtues
a un tinglado del Port...

Doncs que les fotin allí,
al de la plaça Corsini
i que el client despistat,
quan hi entri, que al·lucini!

Tots hi sortiran guanyant:
no cal desmuntar la vela
i les peces del Museu
tindran prou més clientela

que allà al costat del Serrallo,
amb aquell aire salat,
fent-se malbé dia a dia...
I com que estic inspirat,

un altre parell de noses
que teniu a la Part Alta
i a la façana marítima
us les apanyo sens falta:

Feu la baixada de l'Àliga
a la rampa del Miracle
que, amb els de "Fotem-li canya",
hi haurà una gran *debacle*!

Amb tot allò ensorrat,
deixaran nets els terrenys
i els que estan "Farts de soroll"
tindran una queixa menys...

Que els "Amics de la Part Alta",
per no molestar al seu barri,
només surten a la Rua,
a muntar el seu xivarri!

Fan sortir una carrossa
tota plena d'altaveus,
que se sent l'Enrique Iglesias
fins a aquell barri de Reus.

Però no els digueu res,
se'ls ha de donar peixet...
On vindreu, sinó, a la Tecla,
quan vulgueu agafar un pet?

I per la Disfressa d'or,
se'ls ha de deixar guanyar,
tant que es queixen, per les Festes,
aquí, almenys, poden xalar.

Que amb la "Doña Soledad"
agafa el nivell que cal
i deixem de fer el poblet:
tenim nivell estatal!

Per als morats de *Podemos*
també vull tenir un detall.
L'Errejón o el Pablo Iglesias,
qui dels dos és el gran gall?

Van fer igual que els de "Nou Ritme",
va votar tota la penya.
Va guanyar el més jovenet,
després d'una bona feya.

I els radicals *podemites*
han quedat ben dividits
i emmerdats amb el dilema
de crear dos nous partits...

Doncs igual que a la comparsa:
separats i tots en pau!
Els súbdits, amb el Pedraza
i els altres, cap a Palau!

S'ha de seguir sempre el líder,
amb tot això de les sectes,
com la que m'adora a mi,
la dels virots més erectes.

Uns que en saben molt, d'això,
són la xusma cristiana,
que es *camelen* els xiquets

sense treure's la sotana.

Amb valtros no sé què fer,
per anar a sucar les tites...
Ah, sí, collons, ja ho sé:
allà, a l'“Ampa Carmelites”,

podreu triar i remenar
entre monges i canalla
i si no quedeu parells,
el que sobri es fa una palla!

Prô no us feu il·lusions,
les que aneu de ploraneres,
demà totes cap a missa,
hipòcrites mentideres:

Quan s'acabi el veredict
—si és que abans no s'ha filtrat—,
foteu-vos al grup del *Facebook*
que alguns ja hi hauran *rajat*.

Deixeu de felicitar-vos
i actuar com a germans...,
si us porteu més malament
que la CUP i Ciutadans!

Torneu a recuperar
l'esperit del Carnestoltes,
disfresseu-vos de polítics
o de princeses absoltes;

cardeu per tots els carrers,
als cotxes o al Francolí,
folleu-vos entre germans,
la veïna o el cosí;

priveu tots com animals
sense tenir gens de set,
drogueu-vos com a bons ionquis
fins que el cor us foti un pet.

Quan ja no em quedi més droga
i em torni a pujar la gota,
llavors cremaré amb orgull
dins d'aquella puta bóta,

que cada any és més petita,
com la bossa dels calés

que us robaran amb els Jocs...
Recony, una estafa més!

Heu matat a poc a poc
l'essència del Carnaval,
que retorni ja la sàtira,
l'escarni i la burla total!

Visca la festa i fora la moral,
i quan, tristament, m'hagueu d'enterrar,
us mano que seguiu la bacanal.
No pareu de privar, cardar i ballar

fins a arribar l'any que ve,
fins Carnestoltes trenta-setè!»